اردوی فرنگی

خانواده‌هایی را می‌توان مثال زد که با هزینه‌ای نزدیک به ۱۸۰ میلیون تومان فرزندانشان را به اردوهای خارجی می‌فرستند

طرح: جام‌جم

محمدحسین خودکار

جامعه

در روزهایی که شرایط اقتصادی کشور به خانواده‌های بسیاری اجازه نمی‌دهد که هزینه‌های لازم برای تحصیل فرزندشان حتی در مدارس دولتی را تامین کنند، خانواده‌هایی هستند که فقط برای پر کردن اوقات فراغت فرزند خود ده‌ها میلیون تومان خرج می‌کنند و او را به اردوگاه‌های تابستانی خارج از کشور می‌فرستند. اردوگاه‌هایی که در کانادا، آمریکا، انگلیس، سوئیس، سوئد، مالزی و بسیاری از دیگر کشورهای جهان برای دختران و پسران کودک و نوجوان برگزار می‌شود. برنامه ثابت اردوگاه‌های تابستانی معمولا آموزش زبان انگلیسی است، اما بیشتر زمان این اردوگاه‌ها را برنامه‌های تفریحی مثل کوهنوردی، صخره‌نوردی، قایقرانی، شنا، تنیس و بازدید از جاذبه‌های گردشگری پر می‌کند.

اردوگاه‌های تابستانی همان‌قدر که ظاهر جذابی دارند، شهریه‌شان نیز بالاست؛ از حدود ۲۰ میلیون تومان برای اردوگاه یکماهه در مالزی گرفته تا حدود ۱۸۰ میلیون تومان برای اردوگاه هشت هفته‌ای در سوئیس. البته این مبالغ به جز هزینه روادید و بلیت هواپیماست که به صورت جداگانه از سوی شرکت‌های اعزام‌کننده به این اردوگاه‌ها تهیه می‌شود. این شرکت‌ها در قالب آژانس‌های گردشگری یا موسسات اعزام دانشجو به خارج از کشور خود را به عنوان نمایندگان کالج‌های معتبر برگزارکننده اردوگاه‌های تابستانی معرفی می‌کنند. در این میان به نظر می‌رسد اردوگاه‌هایی که در انگلستان برگزار می‌شود، جزو پرطرفدارترین اردوگاه‌ها برای خانواده‌های ایرانی است. ما نیز در نقش والدینی که علاقه‌مند به اعزام دختر ۱۵ ساله خود به اردوگاه‌های تابستانی انگلیس هستند با آگهی مربوط به یکی از این اردوگاه‌ها تماس می‌گیریم.

خانمی که تماس تلفنی را جواب می‌دهد، با آب و تاب تعریف می‌کند که اردوگاه تابستانی آنها از سوی کالجی مشهور در یکی از شهرهای اشرافی‌نشین و خوش‌آب‌وهوای انگلستان برگزار می‌شود. کمالی همچنین می‌گوید در این اردوگاه در کنار آموزش زبان، روزانه حداقل سه برنامه ورزشی یا تفریحی هم برای کودکان و نوجوانان در نظر گرفته شده است و علاوه بر این، شب‌ها نیز بچه‌ها می‌توانند در برنامه‌های فرهنگی و هنری که در سالن آمفی‌تئاتر کالج برگزار می‌شود، شرکت کنند.

آن‌طور که او می‌گوید، محدوده سنی لازم برای شرکت در این اردوگاه ۹ تا ۱۷ سال است. همچنین یکی از مهم‌ترین شرایط ثبت‌نام در این اردوگاه‌ها نیز ارائه مدارک شغلی و سند ملکی است. شهریه اردوگاه نیز برای دو هفته ۳۵۰۰ پوند است و البته خانواده‌ها می‌توانند با پرداخت ۱۱۰۰ پوند به ازای هر یک هفته بیشتر، مدت زمان حضور فرزندانشان در اردوگاه را تا پنج هفته هم تمدید کنند.

اشرافی‌بازی در سرزمین پولدارها

سوئیس نیز یکی از دیگر کشورهایی است که اردوگاه‌های تابستانی زیادی در آن برگزار می‌شود. این بار نیز در قالب پدر و مادری که قصد دارند پسر ۱۴ ساله‌شان را به یک اردوگاه تابستانی اروپایی بفرستند، با آگهی مربوط به یکی از این اردوگاه‌ها تماس می‌گیریم.

مرد جوانی که تلفن پاسخ می‌دهد، سعی می‌کند با لحنی جذاب از امکانات موجود در اردوگاهشان تعریف کند و می‌گوید: این اردوگاه از سوی یک مؤسسه زبان‌آموزی در منطقه لزین سوئیس برگزار می‌شود. جایی که به گفته مردجوان، منطقه‌ای کوهستانی و جنگلی است که جاذبه‌های گردشگری بسیار زیبایی دارد، اما با این حال مسؤولان اردوگاه آخر هفته‌ها بچه‌ها را به بازدید از دیگر شهرهای سوئیس از جمله برن و لوزان نیز می‌برند.

در اردوگاه تابستانی سوئیسی هم مانند اردوگاه انگلیسی، در طول هفته صبح تا ظهر به آموزش زبان اختصاص می‌یابد. با این تفاوت که در این اردوگاه نه تنها زبان انگلیسی، بلکه زبان‌های آلمانی و فرانسوی هم آموخته می‌شود و بچه‌ها می‌توانند هر کدام را که خواستند، انتخاب کنند. برای بعدازظهر بچه‌ها هم برنامه‌های تفریحی مختلفی مثل تئاتر، نقاشی، مجسمه‌سازی، آشپزی، بولینگ، بیلیارد و دوچرخه‌سواری در نظر گرفته شده است.

طبیعتا این برنامه‌ها هزینه بالایی نیز روی دست خانواده‌های کودکان و نوجوانان شرکت‌کننده می‌گذارد. هزینه‌ای که بر حسب مدت زمان حضور بچه‌ها در اردوگاه متفاوت است، از ۳۹۵۰ یورو برای دو هفته گرفته تا ۱۲ هزار و ۴۰۰ یورو برای هشت هفته.

اما شرایط فرهنگی و اجتماعی رایج در چنین اردوگاه‌هایی قاعدتا با ارزش‌های خانواده‌های ایرانی حتی اگر پایبندی چندانی به عقاید مذهبی نداشته باشند، فاصله بسیار زیادی دارد. با توجه به این موضوع به عنوان خانواده‌ای که قرار است نوجوان خود را به چنین اردوگاهی بفرستد، نگرانی خود را با مسؤول یکی از اردوها در میان می‌گذاریم. او نیز در پاسخ به این ابراز نگرانی ما می‌گوید: از این نظر خیالتان راحت باشد، چراکه اولا یک سری ضوابط فرهنگی و اخلاقی از سوی مسؤولان برگزارکننده اردوگاه رعایت می‌شود و ثانیا خود ما نیز دو مربی به اردوگاه اعزام می‌کنیم تا در همه برنامه‌ها در کنار بچه‌ها حضور داشته باشند و از همه نظر حواسشان به آنها باشد.

برای ارزش‌های کانادایی

«سبک زندگی کانادایی و ارزش‌های این کشور در کانون توجهات فعالیت‌های اردوهای تابستانی است، این اردوها محیطی را برای فرزندان شما فراهم می‌کند تا احساس استقلال و رشدیافتگی در آنان تقویت شود. اردوهای ما مملو از فعالیت‌های سرگرم‌کننده، خلاق و آموزشی است؛ از جمله کوهنوردی، قایقرانی، آموزش کامپیوتر و رقص.»

این بخشی از متن آگهی تبلیغاتی یک اردوگاه تابستانی در کاناداست. در واقع، جملاتی از این دست اصولا کلیدواژه تبلیغات بیشتر اردوگاه‌های تابستانی است. جملاتی که نشان می‌دهد یکی از اهداف اصلی برگزاری این اردوگاه‌ها ترویج سبک زندگی و نمادهای فرهنگی کشورهای برگزارکننده در میان کودکان و نوجوانان شرکت‌کننده است. برای مطمئن شدن از این موضوع با شماره درج‌شده در این آگهی تماس می‌گیریم و بعد از پرسش و پاسخ‌های معمول درباره هزینه، شرایط و نوع کلاس‌ها می‌پرسیم که معمولا بیشتر شرکت‌کنندگان این اردوگاه از چه کشورهایی هستند؟ در این میان پاسخ جالبی را می‌شنویم: «علاوه بر ایران، هر سال بچه‌های زیادی از کشورهای عربستان، کویت، امارات، هند و دیگر کشورهای آسیایی به این اردوگاه اعزام می‌شوند. البته از کشورهای اروپایی هم کودکان و نوجوانانی می‌آیند، اما چون این بچه‌ها در کشورهای خود نیز چنین فضاهایی را زیاد تجربه می‌کنند، خانواده‌هایشان بیشتر ترجیح می‌دهند آنها در وطن خود به اردوگاه‌های تابستانی بروند.»

این مهم‌ترین نکته‌ای است که مسؤولان فرهنگی و آموزشی ما باید به آن توجه کنند، چراکه در کشور ما تا حدود زیادی از برگزاری برنامه‌های شاد و جذابی که بتواند اوقات فراغت کودکان و نوجوانان را به خصوص در فصل تابستان پر کند، غفلت شده است. اساسا در شهرهای مختلف ایران فضاهایی که در آن بتوان برای چند هفته اردوگاه تابستانی ویژه کودکان و نوجوانان برگزار کرد، یا وجود ندارد یا سال‌هاست از آن به‌درستی استفاده نمی‌شود. برخی مؤسسات دولتی یا خصوصی نیز که برای پر کردن اوقات فراغت تابستان بچه‌ها برنامه‌ریزی می‌کنند، بیشتر برنامه‌هایشان به کلاس‌های تکراری و نه‌چندان جذاب محدود است.

البته نباید فراموش کرد همین کلاس‌های تابستانی نیز مخصوص فرزندان خانواده‌هایی است که دستشان به دهانشان می‌رسد. اردوگاه‌های تابستانی خارجی نیز ویژه آن دسته از بچه‌هایی است که خانواده‌های آنها یا پولشان از پارو بالا می‌رود یا سعی می‌کنند هر طور شده، خود را بسیار مرفه نشان دهند. وگرنه، صحبت از اوقات فراغت تابستان کودکانی که خود آموزش و پرورش نیز هنوز در تامین سقف بالای سر کلاس‌های آنها مانده است، جز یک شوخی تلخ به نظر نمی‌رسد.

حتی مالزی

زندگی+

کشور مالزی نیز در برگزاری اردوگاه‌های تابستانی از قافله کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی عقب نمانده است و تابستان هر سال کالج‌های زیادی در این کشور، اردوگاه‌های گوناگونی را برای کودکان و نوجوانان دیگر کشورها برگزار می‌کنند. با آگهی مربوط به یکی از این اردوگاه‌ها تماس می‌گیریم تا با نرخ شهریه و کلاس‌های آن آشنا شویم. خانمی که تماس ما را پاسخ می‌دهد، می‌گوید برنامه اصلی اردوگاه مالزی که در کوالالامپور برگزار می‌شود نیز آموزش زبان انگلیسی است، اما در این اردوگاه هم مثل دیگر اردوگاه‌های تابستانی بساط انواع و اقسام برنامه‌های تفریحی به راه است؛ از تور جزیره لنکاوی گرفته تا تور شهر ملاکا و گشت‌های داخل کوالالامپور.

نرخ شهریه این اردوگاه تابستانی نیز بسته به محل اقامت انتخابی شرکت‌کنندگان متفاوت است. به این نحو که اگر یک خانواده بخواهد فرزندش در طول زمان یک ماهه برگزاری اردوگاه در هتل سه ستاره اقامت کند، باید ۷۳۰۰ رینگت مالزی یعنی حدود ۲۱ میلیون تومان هزینه کند و اگر بخواهد او در این مدت، در هتل پنج ستاره اقامت داشته باشد، باید ۸۷۵۰ رینگت مالزی معادل ۲۵ میلیون تومان بپردازد که البته بازهم این مبلغ هزینه‌های مربوط به روادید و بلیت رفت و برگشت را شامل نمی‌شود.

این که بعضی خانواده‌های مرفه ایرانی حاضرند برای سپری شدن اوقات فراغت تابستانه فرزند خود، ده‌ها میلیون تومان هزینه کنند و او را به کشورهای توسعه‌یافته‌ای مثل انگلیس، سوئیس و کانادا بفرستند، جای تعجب ندارد، چراکه بسیاری از این خانواده‌ها در طول سال نیز صدها میلیون تومان برای سفرهای خارجی رنگارنگ خود خرج می‌کنند و صرف چنین هزینه‌ای برای شهریه اردوگاه‌های تابستانی برایشان چندان مهم نیست، اما این که برخی والدین فقط به خاطر این که نوجوان خود را به اردویی خارجی بفرستند، حاضر می‌شوند با صرف هزینه‌ای کمتر، او را راهی کشورهایی مثل مالزی کنند، نشان می‌دهد چشم و همچشمی درباره رفتن به سفرهای خارجی چقدر میان برخی اقشار جامعه ما عمق یافته و حتی به قشر کودک و نوجوان نیز کشیده شده است.

یادداشت

مهدی بهلولی

کارشناس آموزشی

فخرفروشی با اردوهای فرنگی

ثبت‌نام فرزندان در اردوگاه‌های تابستانی خارجی به نوعی جزو همان اشرافی‌بازی‌هایی است که خانواده‌های بسیار ثروتمند برای چشم و همچشمی با اطرافیان و به رخ کشیدن ثروت خود انجام می‌دهند. در واقع، هزینه چند ده میلیونی شهریه این اردوگاه‌ها برای خانواده‌هایی که میلیاردها تومان سرمایه دارند، پول زیادی محسوب نمی‌شود و آنها حاضرند فقط برای این که به دیگران بگویند فرزندشان را به یک اردوی تفریحی آموزشی در انگلیس، کانادا یا دیگر کشورهای پیشرفته فرستاده‌اند، به راحتی این پول را خرج می‌کنند.

اما درباره خود اردوگاه‌های تابستانی خارجی نیز باید گفت هدف اصلی مسؤولان این اردوگاه‌ها، برگزاری برنامه‌های تفریحی است و مساله آموزش زبان یا دیگر رشته‌ها در رتبه دوم اهمیت قرار دارد. یعنی جنبه آموزشی این اردوگاه‌ها به جنبه تفریحی آن می‌چربد و برنامه‌هایی که در آن برگزار می‌شود نوعی بازارگرمی است برای جذب دانش‌آموزان کشورهای مختلف و کسب سود بیشتر از این راه.

از سویی دیگر، وقتی درباره برنامه‌های تفریحی جذاب اردوگاه‌های تابستانی خارجی صحبت می‌کنیم، بد نیست به برنامه‌های تفریحی مدارس کشورمان در فصل تابستان نیز نگاهی بیندازیم. در این باره می‌توان گفت اغلب مدارس دولتی ما در فصل تابستان به طور کامل تعطیل هستند و حتی در طول سال تحصیلی نیز به ندرت برنامه تفریحی خاصی برگزار می‌کنند. مدارس غیردولتی نیز اگر در فصل تابستان برنامه‌های تفریحی داشته باشند، معمولا فضای حاکم بر برنامه‌هایشان باب میل بیشتر خانواده‌های قشر مرفه نیست. البته نباید فراموش کرد مدارس کشور ما در برگزاری اردوهای مختلف با محدودیت‌های فرهنگی و اجتماعی مواجه هستند و این محدودیت‌ها باعث می‌شود خانواده‌هایی از این دست ترجیح دهند فرزندانشان را در فصل تابستان به خارج از کشور بفرستند.

البته این خانواده‌ها خودشان نیز چند مرتبه در سال به سفرهای خارجی می‌روند و از این نظر، فرزندان آنها خیلی با فضای خارج از کشور غریبه نیستند. پس نباید خیلی نگران تاثیرات فرهنگی و اجتماعی اردوگاه‌های تابستانی خارجی روی ذهن کودکان و نوجوانان ایرانی شرکت‌کننده در این اردوگاه‌ها بود. بلکه باید بیشتر نگران این مساله بود که در کشور ما همگام با افزایش فاصله طبقاتی، اختلاف فضای آموزشی نیز زیاد شده است. یعنی همان‌طور که در ایران کودکان و نوجوانانی زندگی می‌کنند که تابستان‌ها با خرج خانواده‌شان به اردوگاه‌های خارجی می‌روند و در طول سال تحصیلی نیز از بهترین امکانات آموزشی در مدرسه خود بهره می‌برند، کودکانی نیز زندگی می‌کنند که از حداقل امکانات تحصیلی محرومند و بعضا سرانه فضای آموزشی مدرسه‌شان به یک مترمربع نیز نمی‌رسد.

حق با شماست

info@jamejamonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

 # سطل ـ آشغال ـ سیار

کیان از تهران:

در خیابان جمالزاده جنوبی خیابان چنگیزی به سمت خیابان کارگر سطل آشغال مکانیزه گذاشته‌اند، اما از آنجا که محل مناسبی برای آن در نظر نگرفته‌اند مدام در سطح خیابان جا به جا می‌شود به همین دلیل چرخ‌های آن نیز شکسته. از شهرداری درخواست داریم مراقب بیت المال باشد.

 # معافیت ـ پزشکی

شیرزادی از قم:

کسانی که معافیت پزشکی دارند به‌سختی کار پیدا می‌کنند یا هیچ سازمانی به این افراد مجوز کار نمی‌دهد. تکلیف این افراد چیست؟

 # کاشت ـ درخت

بلقار از تهران:

از شهرداری منطقه ۱۹ درخواست می‌شود به حاشیه و کناره‌های خیابان شهید زلفی که فضای مناسبی برای کاشت درخت و پارک دارد، رسیدگی کنند.

 # گلایه ـ موتورسوار

مستعد از تهران:

پلیس محترم راهنمایی و رانندگی موتورسیکلت‌های سطح شهر را که خیلی از آنان با همین وسیله نقلیه امرار معاش می‌کنند، جمع‌آوری و به پارکینگ منتقل می‌کند. بهتر نیست به‌جای قوانین قهری، رانندگان را به عمل به قوانین با مشوق‌های مناسب تشویق کنند؟

 # سطل ـ زباله

پویا از تهران:

تاخیر در زمان شست‌وشوی سطل‌های زباله در تابستان باعث بوی نامطبوع و موجب آزار و اذیت ساکنان محله‌ها می‌شود.

 # بهداشت ـ جگرکی

اطلسی از تهران:

اخیرا دستفروشان در کنار خیابان‌های اسلامشهر اقدام به فروش غیربهداشتی دل و جگر می‌کنند و متاسفانه نظارتی بر عملکرد غیرقانونی این افراد وجود ندارد.

 # خرابی ـ پل عابر

فراهانی از تهران:

پل عابر پیاده برقی ابتدای خیابان وحیدیه واقع در خیابان دماوند چند وقتی است خاموش است و رفت و آمد را برای شهروندان بسیار سخت کرده است.

 # گرانی ـ سراسری

طالبی از همدان:

گرانی گوشت قرمز و لبنیات کم بود حالا مرغ نیز دوباره گران شد. ناگفته نماند هر چند روز قیمت یکی از محصولات کشاورزی نیز افزایشی سرسام‌آور دارد.